

● AbrahAdAbra ●

Lezers heil.

23 II 86 e.v.

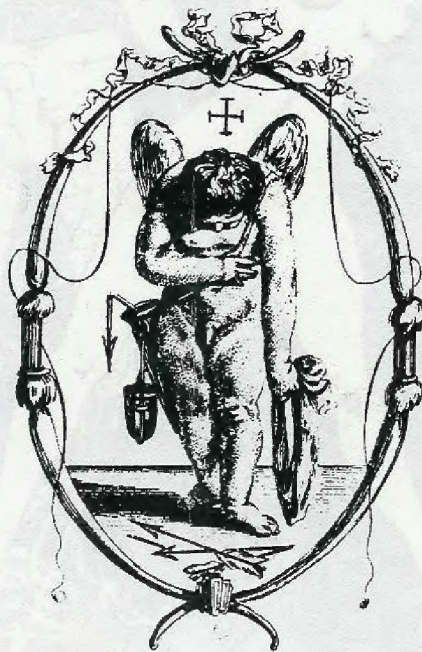
Op de voorpagina staat Perseus afgebeeld die zojuist Medusa heeft onthoofd. Medusa was de demone wiens blik mensen kon doen verstenen. Haar "hoofdhaar" bestond uit een krioelende massa slangen. Binnen het kader van dit nummer, wat over MORAAL gaat, stelt Perseus de moraal voor, die de immoraliteit (Medusa) vernietigt.

De redactie van AAAAA wordt regelmatig aan de kop "gezeurd" door mensen die willen weten welke mening wij nu eigenlijk hebben over de diverse tot nu toe beschreven personen en onderwerpen. Ze schijnen erg graag te willen weten wat "goed" en "fout" is. Het idee dat het beide zou kunnen zijn komt blijkbaar bij weinig mensen op.

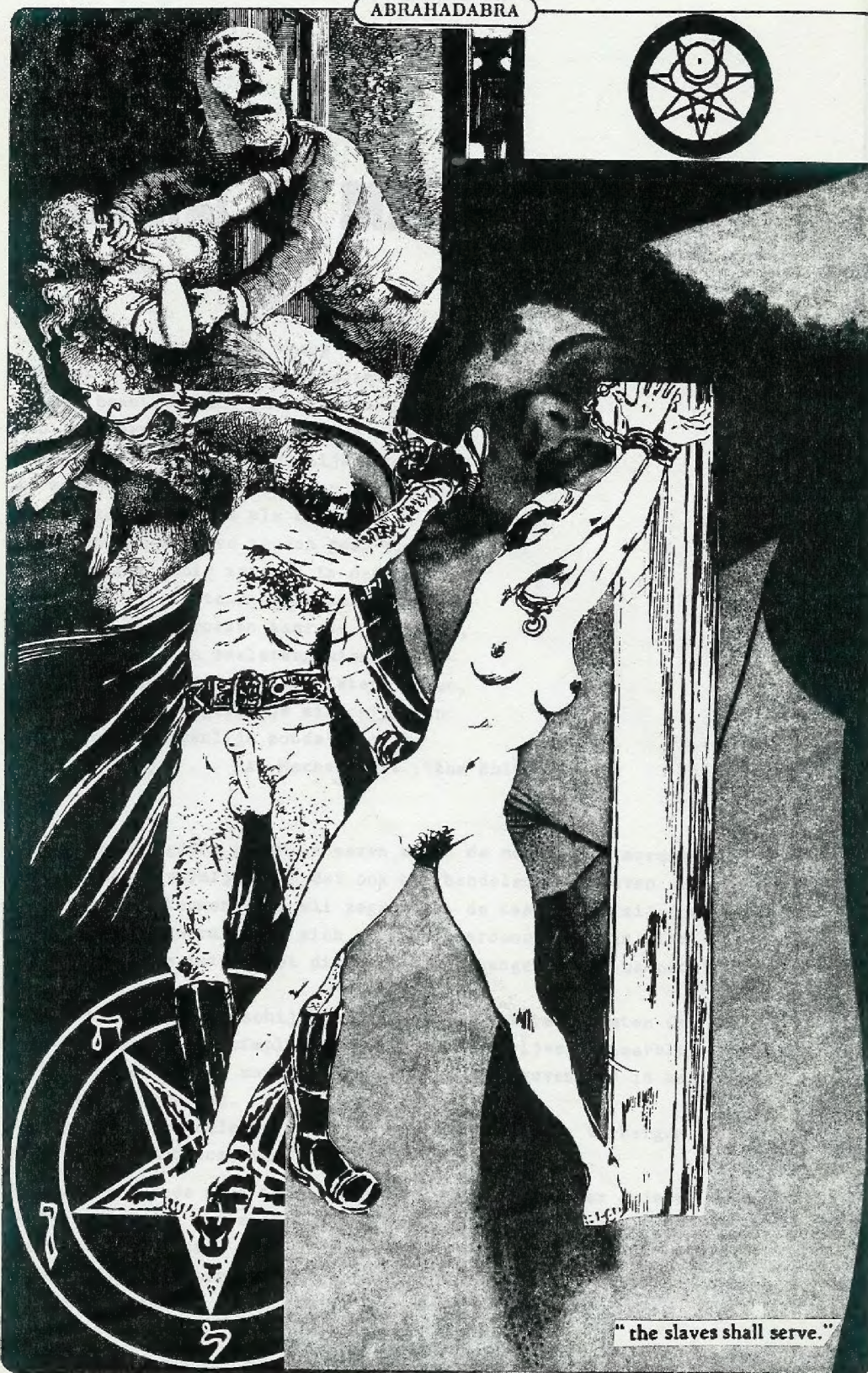
Om toch enigzins aan een soort behoefte tegemoet te komen ligt er nu een nummer voor jullie waarin de artikelen een duidelijke moralistische strekking hebben.

Inhoudsopgave :

Magie en Moraal	- Frater Chronos
De M brigade	- Leah A. Erbnis
Franz Mesmer	- Parsifal 45
Eros & Psyche	- Erotic Psyche Transmedia
Bestellijst AbrahAdAbra	

ABRAHADABRA

"the slaves shall serve."

MORAAL EN MAGIE

door : Frater Chironos

‡326

" 'En wat is zonde?', vroeg Cotgrave.
'Ik zou deze vraag met een tegenvraag
willen beantwoorden. In alle ernst, wat
zou jij doen als je kat of hond tegen je
zou gaan praten, met menselijke stemmen?
Je zou je geen raad weten van angst, daar
ben ik zeker van. En als de rozen in je
tuin een vreemd lied zouden gaan zingen,
zou je krankzinnig worden. En denk je eens
in dat de straatstenen op zouden zwellen
en zouden gaan groeien waar je bij stond,
en dat er uit een edelsteen stenen bloe-
men te voorschijn zouden schieten. Welnu,
deze voorbeelden geven je misschien een
idee van wat eigenlijk zonde is.'

(A. Machen, uit : the White People)

1.

Hoogstens de goden staan in wezen boven de menselijke moraal. Toch is het onvermijdelijk dat ook hun handelen beschreven wordt in menselijke termen. Dat wil zeggen dat de taal zoals zij door de mens wordt gebruikt op zich al alle waardeoordelen in zich bergt van alles wat er met die taal wordt aangeduid of besproken.

Derhalve is iets wat schijnbaar onbeoordeeld wordt gelaten (en waarbij sommige wat simplistisch denkende schrijvers klaarblijkelijk denken alleen maar een beschrijving te geven...) in wezen toch een beoordeling.

Sommige waardeoordelen zijn bijna onnaspeurbaar. Ze verbergen zich in de woordkeuze van de schrijver.

Het hier volgende stuk is zo'n verhaal. Het gaat onder andere over het 'goede' en 'slechte' van een interesse in magie. Het gaat echter ook over de manieren waarop je er tegen aan kunt kijken. Het is oppervlakkig gezien wellicht slechts een beschrijving. Achter de façade van woorden is er echter ook een oordeel te vinden...

2.

Magie heeft te maken met zowel het individu als met de wereld waarin het individu zich beweegt. Sinds magie in het verleden min of meer werd afgedankt als behorend bij een ontwikkelingsnivo van de mens wat deze goddank (!) achter zich had gelaten, is er juist in de tweede helft van onze eeuw weer een enorm toegenomen belangstelling voor. Er komen steeds meer boeken op de markt met het woord 'magisch' op de kaft en we hebben het zelfs over 'de magische wereld van het kind'. De ontwikkelingen op het gebied van de geesteswetenschappen hebben ons geleerd dat wat wij bijvoorbeeld 'ego' of 'ik' noemen heel wat zaken bevat waar we ons niet van bewust zijn. Het beeld wat anderen van ons hebben is niet alleen maar wat we zogenaamd bewust naar buiten brengen, maar ook allerlei zaken die we niet direct onder controle hebben (stem, intonatie, gebaren, enz.). Als we gaan proberen meer over onszelf, over ons functioneren, te weten te komen, zullen we vroeger of later dingen over onszelf ervaren waarvan we schrikken en ons afvragen: 'Ben ik dat?'

Een puur persoonlijke ervaring met jezelf, met een andere 'wereld', noem het onderbewustzijn. Iemand anders met precies dezelfde ervaringen bestaat niet. Het is het punt binnen de persoonlijke ervaring waarop je beseft dat je enig en uniek bent. Je zult hoogstens mensen vinden die op soortgelijke wijze ook dingen over zichzelf hebben ontdekt, dingen die inhoudelijk totaal niets gemeen behoeven te hebben. En het is al heel gauw frustrerend om te merken dat hoe meer je er vanaf wilt weten, hoe minder mensen er lijken te zijn die 'net zover' lijken te zijn gegaan met het zichzelf proberen te analyseren. Er zijn wel mensen die incidentele ervaringen in die richting hebben, maar die er verder niets mee gedaan hebben. Ze zijn het vergeten en dralen 'gewoon' mee in de maatschappij. Een andere groep mensen doet er in zoverre iets mee dat ze gaan zoeken naar iets of naar iemand die richting kan geven aan hun zoeken. Goeroe's ontlenen min of meer hun bestaansrecht aan dat soort zoekers. Er zijn er ook die met die ervaringen wel kunnen leven en werken. Je ziet het alleen niet aan ze. Je zou die mensen kunnen zien als dragers van twee verschillende horloges. Het één geeft de tijd en het ritme van de maatschappij aan, het uiterlijke leven en het andere geeft dan de innerlijke tijd en het innerlijke ritme aan. Het zijn mensen die onder andere accepteren dat een puur subjectieve innerlijke ervaring niet te objectiveren valt. Om dat ervaren op zich duidelijk te maken kunnen ze gebruik maken van een symbolen-taal, een geheim-taal die voor buitenstaanders onbegrijpelijk is. Je kunt die geheimtaal wel leren, en zo ervaring opdoen met iets van die 'andere wereld', maar je zult daarbij op allerlei vooroordelen stuiten. Om duidelijk te maken wat die vooroordelen zijn, eerst iets over dat 'geheimschrift'.

3.

We moeten goed onthouden dat woorden slechts symbolen zijn voor 'de zaken die zij aanduiden en niet die zaken zelf... Het begrip 'tafel' duidt alle mogelijke vormen aan die het ding wat we 'tafel' noemen kan hebben. Het woord is echter ook de optelsom van t+a+f+l. Het woord is meer dan de som der delen. Elke letter verliest aan mogelijkheden (bijvoorbeeld van uitspraak), maar wint als het ware een betekenis, een kontekst. Stel nu dat we in plaats van een woord een teken laten zien :

♊. In de astrologie is het het symbool voor het sterrenbeeld Boogschutter (Sagittarius). Iemand die thuis is in de astrologie zal bij dit symbool niet alleen weten 'Boogschutter', maar daarbij ook een beeld hebben van de mensen die onder dat teken zijn geboren (23/11 t/m 22/12). Ziet hij bijvoorbeeld staan ♊ in ♊ dan begrijpt hij dat bedoeld wordt dat de planeet Mars in het teken Boogschutter staat. De planeet Mars heeft voor hem een aantal eigenschappen, waarvan er een deel onderdrukt, en een ander deel juist gestimuleerd wordt door het teken waarin hij 'staat'.

4.

De moeilijkheden zijn al begonnen, want terwijl een discussie over het woord 'tafel' een taalkundige genoemd kan worden, is een discussie over ♊ in ♊ er een astrologische. Bij de meeste mensen treffen we een scheiding aan tussen de taalkunde en de astrologie in de zin van dat het eerste een concreet-objektief lijkende wetenschap is, is het tweede een abstrakt-subjektieve 'pseudo-wetenschap', geschikt voor 'zwevers'. In wezen is dit een maatschappelijk oordeel. Het houdt in wezen in dat als we én meer over onszelf willen weten én door de maatschappij geaccepteerd willen worden, we zaken als astrologie en magie niet serieus mogen nemen.

Er is een grote groep mensen die graag iets willen weten en leren over astrologie, magie, kaarten leggen enzovoorts, maar die zich ongemakkelijk voelen omdat die activiteit niet verenigbaar lijkt te zijn met hun maatschappelijk leven. Ze worden in verlegenheid gebracht als ze er serieus op aangesproken worden. Ze weten er iets van, maar schrikken er voor terug om ervoor te gaan studeren, wat inhoudt dat ze het serieus nemen ! Het is de tegenstelling tussen de op een gemeenschap gerichte denkwijze in de maatschappij (althans aan de buitenkant) en de op het individu gerichte denkwijze in de magisch-mystieke wereld. Dat lijkt op de tegenstelling tussen de zogenaamde concrete tastbare zaken en abstracte vage zaken. De meeste mensen kiezen voor een maatschappelijke carrière en behouden een vage interesse voor de meer ongreepbare zaken. Het loon wat je nu krijgt is tastbaarder dan de plotselinge verlichting van de geest waar je maar op moet wachten.

Een tweede groep mensen zijn de zoekers naar een goeroe of 'meester'. Het 'zoeken naar de meester' is onderwerp en thema van vele mystiek-getinte verhalen en verhandelingen. Voor degenen die er werkelijk aan toe is, is hij er, dat is wat er hier in deze kontekst over gezegd kan worden. Ook voor de vroege christenen geldt wellicht dat Jezus zo'n meester was. Hij bepaalde wat 'goed' en 'fout' was en zij, zijn volgelingen, zijn er naar gaan handelen. Het zit blijkbaar in de westerse mens ingebakken dat iemand die zoekt naar zekerheden in de geestelijk-emotionele sfeer van zijn of haar leven blijkbaar graag de leiding wil accepteren van iemand die richtlijnen geeft voor dat leven en het dus aan banden legt. Wat voor groep of sekte het ook is, ieder lid weet wat 'goed' en wat 'fout' is. De zogenaamde 'vaagheid' is binnen hun gemeenschap iets konkreets geworden. Vaak komen die mensen van een koude kermis thuis als ze in kontakt komen en/of blijven met de wereld buiten die gemeenschap.

6.

Zoals we allemaal wel beseffen (als we willen) is 'goed' en 'fout', of liever 'het goede' en 'het kwade', afhankelijk van de omgeving en de omstandigheden waarin we verkeren. Diefstal is 'fout', maar voor iemand die een brood steelt om niet om te komen van de honger is het 'goed'. Het kraken van een huis is volgens de maatschappelijke normen 'fout', maar vanuit het oogpunt van de woningzoekenden in kwestie 'goed'. Op individueel nivo kan dat betekenen dat als een kraker op bezoek gaat bij zijn ouders, hij naar zijn hoofd geslingerd krijgt dat wat hij denkt dat 'goed' is, 'fout' is. Hij kan kiezen : zijn eigen standpunt als iets absoluuts zien en niet meer bij zijn ouders op bezoek gaan, of dat eigen standpunt relativiseren en ook de normen en waarden van de ouders accepteren.

Een ander nivo van 'goed' en 'kwaad' ligt op het geestelijk-emotionele vlak. De werelden van het denken en van relaties. Om met relaties te beginnen : als overtuigd en orthodox Rooms-katholiek is het 'fout' om ongehuwd te gaan samenwonen. Dat standpunt brengt de gelovige in conflict met de heersende moraal van de jaren '80, namelijk dat het 'goed' is. Het wordt zelfs goedgekeurd door de overheid die samenwonenden steeds meer als gelijkwaardig aan gehuwden wil zien. 'Overspel' daarentegen is nog altijd 'fout' en seksuele aantrekkingskracht als hoofdmotief voor een verhouding is ook niet 'goed' en homo-seksualiteit wordt nog altijd door het grootste deel van de nederlandse bevolking met argwaan bekeken, hoe meer aids-patiënten, hoe 'fouter' het is. En de enige manier om jezelf te handhaven als iemand die 'goed' bezig is, is om steun te zoeken in de beperkte kring van mensen die het ook als 'goed' ervaren, en om het naar buiten toe voor een deel zelfs geheim te houden. Of zoals in het geval van sekten en dergelijke om je nauwer aaneen te sluiten door een georganiseerd gedrag te vertonen en een bijzonder soort kleding te dragen waardoor er een

scherpe scheiding tussen 'wij' (=goed) en 'zij' (=fout) wordt werkstelligt.

Ook binnen de denkwereld liggen de tegenstellingen voor het grijpen. Als een scherpzinnig, slim iemand mag je geen 'misbruik' maken van zogenaamd dommere mensen. Je wordt al heel snel uitgemeakt voor 'gewetenloos'. Slimmer heet dan al gauw 'doortrapt'. Maar als generaals plannen maken dan vindt iedereen het logisch dat er mensen omkomen bij het uitvoeren ervan. Als bij de massale slachtpartijen in de Eerste Wereldoorlog soldaten hun gezonde verstand gebruiken, niet dood willen, niet als schapen naar de slachtbank geleid willen worden, dan zijn het 'muitende troepen' die gestraft moeten worden. Dat straffen is 'goed', het muiten is 'fout'. Een soort omgekeerde wereld. De maatschappelijke verhoudingen bepalen of de gedachten, de plannen van die generaals 'goed' of 'slecht' zijn aan de hand van een hoeveelheid grondgebied wat veroverd is, of van de schade die aan de vijand is toegebracht. De overwinnaars hebben gelijk en hebben dat altijd gehad. Desnoods worden er cijfers vervalst en gegevens verzwegen (en er bij verzonnen) om de oorlog te rechtvaardigen. Ook dat heet gewetenloos. Zonder geweten.

6.

Het is inderdaad het geweten wat ons lijkt te vertellen wat 'goed' en wat 'fout' is. Het geweten wordt voor kinderen en volwassenen vaak voorgesteld als een engeltje wat in konstante gevechten is gewikkeld met een duiveltje, onze zondige drang naar bevrediging op allerlei gebied. Daarbij wordt duidelijk gemaakt dat het engeltje, onze zelfbeheersing, machtiger is dan dat duiveltje. Wij moeten kiezen : de weg van het geweten of van de 'lusten'... de gewetenloosheid.

De inhoud van het geweten wordt bepaald door opvoeding, scholing en maatschappelijke ervaring. We leren onszelf ook allerlei verboden en geboden aan waardoor we een soort persoonlijk geweten kunnen krijgen, waardoor we zouden kunnen stellen dat 'het' geweten tenslotte iets aangeleerd is.

Er is in de geschiedenis van de mens konstant sprake van mensen die welbewust moreel 'fout' probeerden te zijn. En dan gaat het daarbij niet over het geweten en de moraal van alledag, maar over iets wat 'altijd' fout heet te zijn geweest. Ook nu nog, terwijl de ontkerkelijkheid nog steeds toeneemt, heeft de duivel voor veel mensen een sinistere aantrekkingskracht.

Steeds meer boeken en films verwerken 'kwade' dingen, zoals bezetenheid, zombies, vampiers enzovoorts in hun verhalen. En juist dit gefascineerd willen zijn door het kwade, zonder daartoe zelf overigens te willen overgaan, verklaart wellicht ook de toenemende belangstelling voor mensen als Gilles de Rais tot en met Charles Manson, van Nero en Hitler tot en met Jim Jones. De 'moddervloed van het occulte' (Freud) lijkt nu pas op gang te komen. Hoe komt dat ?

Terwijl het 'foute', het 'kwaad' kan fascineren, aantrekkelijk kan lijken, is het 'goede' alleen maar saai te noemen. Elijkbaar hebben mensen een soort konstant gevoel van spanning nodig om telkens voor zichzelf te constateren dat de essentie van die spanning angst is. Ze gaan iets doen wat 'verboden' is, iets waartegen hun geweten protesteert. Maar als drugs-gebruik bijvoorbeeld 'gewoon' gaat worden, zoeken ze weer iets anders. In deze redenering is ook de toenemende interesse in het occulte iets tijdelijks. Het wordt beoefend totdat het niet spannend meer is. Als we ervan uitgaan dat we juist door die spanning telkens weer dingen beleven en ervaren, dan is het duidelijk dat die spanning in essentie gelijk te stellen is aan het verleid worden door de duivel en dat het je achteraf realiseren wat het was wat je beleefde te vergelijken is met de terugkeer in de schoot van god. Sensatie-zucht heeft dan iets duivels' in zich, terwijl de mantra-achtige eentonigheid van alledag geassocieerd kan worden met het goede van een godsdienstig leven (?).

Op deze manier geredeneerd heeft elke aanzet tot verandering, een aktie die spanning oproept, iets duivels. Derhalve is ook hetgeen wat je willens en wetens toepast om jezelf te veranderen (drugs, magie, psycho-analyse enzovoorts) iets 'kwaads'. Het gaat hierbij niet om bewuste reacties (die heel genuanceerd kunnen zijn) maar eerder om onbewuste reacties (die veel vaker zwart-wit zijn). Zodra iemand duidelijk laat merken geïnteresseerd te zijn, of ervaringen heeft in het occulte of het para-normale dan getuigt de reactie van de omgeving vaak van een soort tweeslachtigheid. De één is geïnteresseerd (het is spannend), de ander is afwijzend (het is 'niet godsdienstig')

Het zijn vaak de 'Gòh, wat interessant !' mensen die het occulte bijvoorbeeld het liefst willen onderzoeken in groepsverband, be-lust op spannende resultaten. Te weinig dringt het tot hun door dat je ook voor deze interesse wat moet doen. Studeren bijvoorbeeld. Vaak blijven deze groepjes hangen in het herkauwen van elkaars inleidingen en verzandt het geheel doordat er steeds mensen weggaan en bijkomen. Het studeren is blijkbaar 'gewoon' geworden en niet 'spannend' genoeg meer.

7.

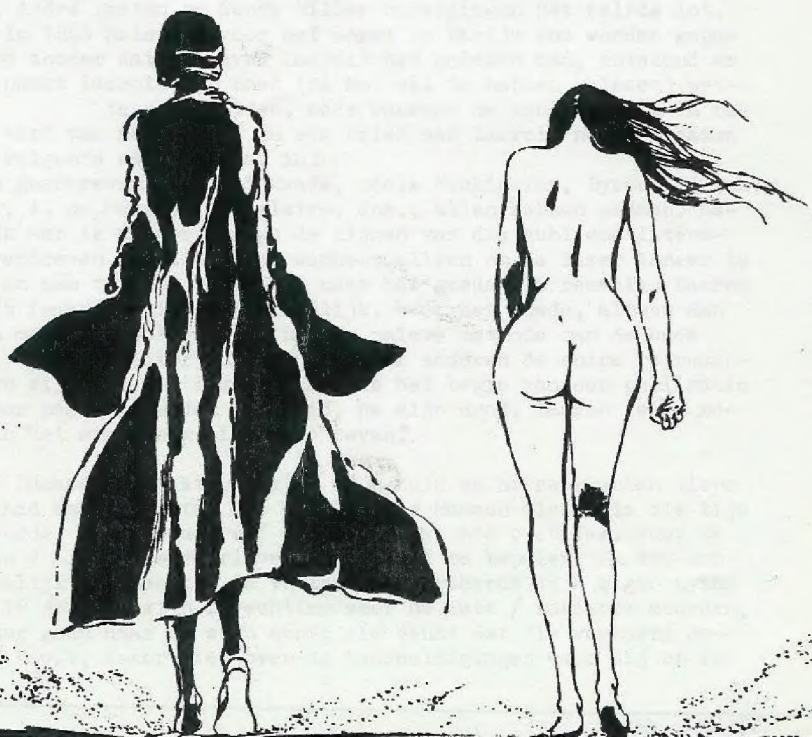
Het is wellicht de verdienste van mensen als Aleister Crowley geweest om binnen de wereld van het occultisme het 'goede' en het 'kwade' verklaarbaar te maken en te stellen dat op een bepaald nivo in de occulte ontwikkeling 'goed' en 'fout' inwisselbaar zijn. Een 'gewetenloos' magiër op Sicilië (de Abdij van Thelama, bij Cefalu) zou iemand de dood in hebben gejaagd, maar zou door de 'homo-normalis' (Reich) nooit beoordeeld, laat staan veroordeeld kunnen worden. Omdat ze onmogelijk de motieven van een magiër kunnen begrijpen, omdat hij zich volledig heeft onttrokken aan hun moraal. Wij kunnen hoogstens andermans daden beoordelen aan de

hand van de kennis die we bezitten over zijn of haar voelstellingen. De vraag is of iemands middelen om een gesteld doel te bereiken de juiste zijn. De moraal die we zouden moeten aanhangen is 'Doet iemand wat hij of zij wezenlijk wil?'. Mensen zouden zich in alle denkbare situaties moeten zien te redden, zouden zich in alle mogelijke richtingen moeten kunnen ontwikkelen. Dit zou kunnen betekenen dat je voor het leren van iets je zult moeten onderwerpen aan een bepaald (wellicht schools) systeem, aan een discipline. In sociale zin is dit een vorm van aanpassing, maar een 'gewetenloze' aanpassing. Het willens en wetens aspecten van jezelf ontwikkelen en gebruiken (zelfs al zou je een karikatuur van jezelf zijn) om je doel te bereiken... Alles onderworpen aan de Wil.

8.

En dit is waarom er zoveel mensen zijn die moeite hebben met het occulte. Het is tegengesteld aan de richting die de maatschappij je wil laten volgen... De richting van de volledige vervlakking... Jezelf zijn is daar 'Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg.'

Het moge duidelijk zijn waar schrijver dezes voor heeft gekozen.

M

DE M BRIGADE

Leah A. Erbnis

O."Het is niet juist dat iedereen de bladzijden die nu volgen zou moeten lezen; Alleen enkelen zullen in staat zijn dit bittere fruit schaaamteloos te proeven."

'Maldoror'.

Inderdaad. Het verhaal wat je op de volgende bladzijden kunt lezen zal door velen niet verhapstukt kunnen worden. Het gaat over 'misdaden', het kwade in een maatschappelijke context. De één leefde zich uit in een boek, de ander overkwam het. Voor beiden was er niets wat hun kon weerhouden van hun onaangepaste gedrag. De woorden die er voor verzonnen zijn heten "wreedheid" of "sardisme", termen die de personen in kwestie misschien ook wel zouden gebruiken, maar dan met een totaal ander waardeoordeel. Ik noem die personen de M brigade: Maldoror, de hoofdpersoon uit het gelijknamige boek van Isidore Ducasse alias Le Comte de Lautréamont, en hippie satanist autodief cult-leider sex-maniak bastaard slager Charles Manson.

1. De oude surrealistten zagen in Maldoror hun goddelijke voorloper. Maldoror, misschien geheel bedacht door, misschien de gepersonificeerde droomwereld van Isidore Ducasse, heeft z'n diepe sporen nagelaten in de huiden en hersenkwabben van vele literaire grootheden als Baudelaire, J.K. Huysmans en toneelschrijver Alfred Jarry. André Gide ("Hier is iets wat me opwind tot het punt van delirium"), André Breton en Henry Miller ondergingen het zelfde lot.

Toen in 1868 Maldoror voor het eerst in Parijs zou worden gepubliceerd zonder dat uitgever Lacroix het gelezen had, ontstond er tumult omdat Lacroix het boek (na het wel te hebben gelezen) weigerde te verspreiden, mede vanwege de 'sensationele en radicale aard van het werk'. In een brief aan Lacroix neemt Ducasse dan de volgende stellingname in:

"Ik heb geschreven over het kwade, zoals Mickiewicz, Byron, Milton, Southey, A. de Musset, Baudelaire, enz., allen hebben gedaan. Natuurlijk heb ik de worp langs de lijnen van die sublieme literatuur overdreven die zingt van wanhoop alleen om de lezer teneer te werpen en hem te doen verlangen naar het goede als remedie. Daarom schrijft iemand altijd, uiteindelijk, over het goede, alleen dan via een meer filosofische en minder naïeve methode dan de oude school, van wie Victor Hugo en een paar anderen de enige representatieven zijn die nog leven... Het is het begin van een publikatie die later pas zal worden voltooid, na mijn dood. Daarom is de moraal van het einde nog niet beschreven."

Voordat Ducasse's meesterwerk in mijn huid en hersenkwabben diepe sporen had achtergelaten was het Charles Manson die me in die tijd intrigeerde. Ducasse schreef dat de moraal nog open lag, voor de lezer en / of andere schrijvers eventueel te bepalen. Manson kon er kennelijk wel mee uit de voeten. Hij creëerde zijn eigen mythe en nu, 16 jaar na zijn berechting voor de Tate / Labianca moorden, is er nog geen haar op zijn hoofd die denkt dat 'ie verkeerd gehandeld heeft, zeker niet over de beschuldigingen waar hij op is

is nog niets gepubliceerd of:

"De vier en twintigste November, achttien honderd en zeventig, twee p.m., overlijdingscertificaat van Isidore Lucien Ducasse, man van geschriften, vier en twintig jaar, geboren in Montevideo (Zuid-Amerika), stierf vanmorgen om acht uur op zijn woonadres, Rue du Faubourg Montmartre, 16- vrijgezel (geen verdere informatie)."

4. "Het is niet onmogelijk om een abnormale afwijking te aanschouwen in het verborgen of zichtbare functioneren van de wetten der natuur. Inderdaad, als iedere man de moeite zou nemen de verschillende stadia van zijn bestaan op slimme wijze te onderzoeken (zonder er ook maar een enkele te vergeten, daar die ene misschien voorbeschikt is om het bewijs te leveren van wat ik voorstel) zal hij zich niet zonder een zekere verbazing herinneren dat onder andere omstandigheden het komisch zou zijn, dat op zo en zo'n dag-om eerstens over objectieve zaken te spreken-dat hij een soort fenomeen aanschouwde dat verder scheen te gaan, en beslist verder ging, erkende begrippen voorzien van observatie en experiment, zoals, bijvoorbeeld, regens van kikkers, wiens magische spookverschijningen in de eerste plaats niet door wetenschappers werd begrepen.

'Maldoror'.

5. Revelation nr. 9.

Manson WAS Jezus omdat hem dat op symbolische wijze werd duidelijk gemaakt. Op 8 december 1968 brachten The Beach Boys een single uit die zoals gewoonlijk weer in de hitparade terecht kwam. Op de B-kant stond het nummer "Never learn not to Love", wat in z'n oorspronkelijke versie "Cease to Exist" heette en geschreven en gecomponeerd was door Manson. Manson had via Terry Melcher, zoon van Doris Day, populaire televisiepresentator en oorspronkelijke eigenaar van Cielo Drive 10050 (waar de Tate-moorden plaatsvonden), kennis gemaakt met Dennis Wilson, de "leider" van de B.B.'s. Manson stond in de hitparade.

Een dag daarvoor werd de legendarische Beatles LP "White Album" uitgebracht met nummers als 'Sexy Sadie' (Susan 'Sadie' Atkins, één van de vrouwen uit 'The Family' van Manson), 'Piggies' (de benaming voor iedereen van de gevestigde orde), 'Helter Skelter', 'Happiness is a Warm Gun' en 'Revolution nr. 9', waar Charlie er zeker van was dat hem werd gevraagd contact op te nemen: "Charlie, send us a telegram". Van 'Revolution' naar 'Revelation' (openbaring) is het maar een kleine stap, en dat was het zeker voor Manson die al vaker had gerefereerd aan de 9de openbaring van Johannes waar een gat in de grond wordt beschreven dat het startpunt van de apocalypse zal zijn. Charlie kende het verhaal uit de oude Hopi legendes. Een gat in de grond waar het Hopi-volk zou schuilen als de wereld zou vergaan. Manson dacht dat hij het gat had herontdekt in Death Valley, een stuk woestijn in Californië waar de Family vaak onderdook. Het gebied is zo onherbergzaam dat de politie nooit de moeite nam er naar misdadigers te gaan zoeken. Zijn plan leek volledig nu. De bedoeling was een rassenoorlog te ontketenen tussen het blanke ras en het onderdrukte ras, de zwarten. Misschien daarom de moorden. De kreten die met bloed op de muren van 10050 Cielo Drive en het huis van de Labianca's waren geschreven waren bedoeld om de politie het idee te geven dat de moorden afkomstig waren van de Black Panthers. Zij waren tenslotte de eersten die de politie 'piggies' noemden. En als de wereld beetje bij beetje vernietigd zou zijn zou Manson's Family als het uitverkoren volk onderduiken in het gat in de Death Valley woestijn. 'The Devil's Hole' noemde Charlie het.

veroordeeld. Zijn verhaal in mijn woorden beladen met waardeoordelen; Een verhaal met de moraal van de keerzijde belicht.

2. "In jullie wereld ben ik pas 10 jaar oud." - Charles Manson.

Zeker na de televisievertoning van "Helter Skelter" heeft bijna iedereen van Manson gehoord: Een bende hippies (op elke man gemiddeld vier vrouwen) rijden naar het huis van Roman Polanski en de zwangere Sharon Tate en vermoorden daar in koele bloede alle aanwezigen. Een paar dagen later zijn mr. en mevr. Labianca aan de beurt die net terug waren gekomen van vakantie. De motieven zijn onduidelijk; het waren geen roofmoorden. Drugstransakties? Occulte repressailles (wat wel vaker voorkwam omdat occultisme erg in de mode was in het 60'er jaren Hollywood)? De politie stond voor een raadsel. Verdere details kan ik hier niet geven, ze zijn gemakkelijk te achterhalen. De wereld was weer eens "geschokt". De Vietnam bloedbaden werden weer even vergeten. Maar van de moorden naar de uiteindelijke gerechtelijke veroordeling is enkel maar een fragment uit het leven van "Charlie". Oorlogsmisdadigers krijgen eerbetonen en topfuncties. Presidenten worden gekozen omdat ze niet betrappt werden bij hun af luisterpraktijken. Charles Manson werd Jezus en ook hij accepteerde zijn lot.

Zijn moeder was een hoer. Of ze dat werkelijk was weten we niet, maar in 1934 in de Verenigde Staten was dat het enige predikaat voor een ongehuwde moeder, en daar Charlie haar zoon was, was hij een hoerejong. A son of a bitch. Met dat predikaat kom je op de wereld en met dat predikaat groei je op. Hij was 13 toen hij voor het eerst in een "corrigerend instituut" belandde en 16 toen hij voor het eerst in de gevangenis "zijn tijd moest uitzitten". Daarvoor rondgezworven van weeshuis naar weeshuis. Weeshuizen, opvoedingsgestichten en gevangenissen zijn ook nu nog zijn wereld. "In jullie wereld ben ik pas 10 jaar oud" zei hij tegen de interviewer die vragen stelde over zijn geweten. De leeftijd dat je het kind op z'n donder geeft omdat 'ie een vogeltje aan z'n vleugeltjes op een plankje heeft vastgetimmerd en wat je dan vragend aankijkt omdat het niet weet wat het fout heeft gedaan.

3. Isidore Ducasse werd bijna een eeuw vóór Manson in Montevideo (Brazilië) geboren, in 1846. Mede door zijn franse nationaliteit (zijn vader werkte bij de franse consul) besloot hij naar Frankrijk te vertrekken om daar zijn studie te voltooien. Zijn topvakken waren rekenkunde, tekenen en latijn. Dat er bijzonder weinig bekend is over Ducasse blijkt uit het feit dat de enigen die hem nog konden herinneren zijn klasgenoten waren, die in de tijd dat er interesse voor Ducasse kwam als schrijver, al bijna allemaal waren overleden. Een van hen, Lespès, keek naar hem terug als een stille, teruggetrokken jongen, bleek en lang-harig, een bewonderaar van Sophocles, Racine en Corneille, maar ook van Edgar Allen Poe. In 1865 stopt hij met studeren en tot en met 1868 is er zo goed als niets bekend van het rijden en zeilen van Ducasse, en het is dan ook in die tijd dat er voor het eerst sprake is van de publikatie van "Maldoror", geschreven onder het pseudoniem Le Comte de Lautréamont. Lautréamont is de titel van een boek van Eugène Sue, en geïnspireerd door de extreme arrogantie van de held uit het boek besluit Ducasse Lautréamont als pseudoniem te gebruiken. Uiteindelijk wordt het boek in 1869 vrijgegeven, maar de verkoop loopt traag. In juli 1870 wordt er een nieuwe publikatie aangekondigd: "Poems" door Isidore Ducasse (en niet door Lautréamont!). Maar er

6. 'Ik ben god ! Ik ben jesus ! Ik ben Satan !' - Trater P.

"Ik zal in een paar zinnen opschrijven hoe oprecht Maldoror was tijdens zijn vroege jaren, toen hij gelukkig leefde. Daar: gedaan. Later bemerkte hij dat hij gemeen geboren was: Vreemd ongeluk ! Voor vele jaren verborg hij zijn karakter zo goed als hij kon; maar aan het eind, omdat deze inspanning niet natuurlijk voor hem was, snelde het bloed naar zijn hoofd totdat, niet in staat om zo'n leven nog langer te verdragen, hij zichzelf resoluut wierp op een carrière van het kwade... Zoete atmosfeer ! Wie kon raden dat elke keer als hij een jong kind met rose wangen knuffelde, hij er naar verlangde om die wangen af te hakken met een scheermes en dat al zo vaak gedaan zou hebben als niet het idee van Justitie en haar stoot van straffen hem bij elke gelegenheid in bedwang hield."

'Maldoror'

"Je moet van iemand houden om hem te kunnen doden." - Charles Manson.

binnenvermelding:

Laurentmont's maldoror - vertalingen van
paul knight & alexis lykand.
The Family - Ed Sanders.
Manson 1980 interview door Tom Sugders.

ah.e

Franz Mesmer

O Wahrheit ! Wahrheit ! Unumstösslich wirst du siegen !
Aber höchst mühsam gehst anfänglich, und die ersten Schritte
müssen über unzählige Dornen gewagt werden...
Lange wird die unglückliche Gewohnheit, beständig zu arzeneyen,
die Wirkungen des thierischen Magnetismus hindern...
Die Zeit wird kommen, das diese Wahrheit voll erwiesen
scheinen wird und die ganze Menschheit wird mir es danken.

Een ieder weet tegenwoordig wat de termen hypnose en suggestie inhouden en onder welke omstandigheden deze in werking kunnen treden, bijvoorbeeld hoe een persoon kan worden beïnvloed door middel van beweging, aanraking of door een gefixeerde blik. Hypnose werd al weergegeven op Egyptische bas reliëfen, evenals handoplegging en massahypnose. Deze voorstellingen komen ook op Griekse gravures voor. Handoplegging werd door deze kulturen toegepast voor twee doeleinden, te weten initiatie (doorgave van geestelijke kracht) en genezing; beiden waren de voornaamste bezigheden van priesters en vorsten. Ook het verschijnsel hypnotische slaap was destijds bekend en werd aangeduid als tempelslaap, hetgeen werd toegepast als genezing van ziekten. Gedurende de middeleeuwen werd er voor het eerst melding gemaakt van het bestaan van een universeel fluïdum (magnetische uitstraling) waardoor het mogelijk zou zijn dat levende wezens elkaar zouden kunnen beïnvloeden, net zoals er werd verondersteld dat de planeten invloed zouden uitoefenen op planten, dieren en mensen. Eind 1700 duiken de eerste berichten op over het bestaan van een doordringende geneeskracht, aangeduid als spiritus vitalis. Genezing geschiedde door middel van handoplegging en door een beroep te doen op de verbeeldingskracht van de zieken.

Franz Anton Mesmer was de ontdekker van wat hij "dierlijk magnetisme" noemde en wat door zijn volgelingen later ten ere van hem "Mesmerisme" werd genoemd. Mesmer werd in Zwitserland geboren en hoewel hij ambities voor het priesterschap had, besloot hij in Wenen medicijnen te gaan studeren. In 1766 behaalde hij zijn dokters graad met een thesis getiteld "De Planetarium Influxu", de invloed van de planeten op het menselijke lichaam. Een onderwerp als dit is hoogstmerkwaardig voor die tijd, maar van belang als je bedenkt dat Newton's zwaartekracht nog maar net populair als fenomeen was (mede door toedoen van de filosoof Voltaire). Het feit dat Mesmer's studie en denkwijze werd geaccepteerd is waarschijnlijk door toedoen van de invloed die een van de vooraanstaande professoren, Van Swieten, had. Deze professor was naast een vermaard medicus tevens geïnteresseerd in occultisme. Mesmer stond ook op goede voet met een andere professor, de Jesuïet Hell, die astronomie doceerde in Wenen.

De hoofdpunten uit zijn "De Planetarium Influxu" zijn:

- Er is een wederzijdse invloed tussen de hemellichamen, de Aarde en het levende lichaam.
- Het medium van deze invloed is een fluïdum die atommattend en zo aanhoudend is dat het geen ledige ruimte toelaat, onvergelykelyk is en ontvankelijk is voor opname en verspreiding en bewegingsverbindend is.
- Deze wederzijdse aktie is afhankelijk van nog onbekende mechanische wetten.
- Het voortkomen van deze akties bestaan in afwisselende uitwerkingen die beschouwd kunnen worden als vloeïing en terugvloeïing.
- Het is door deze werking (het meest universele in de natuur) dat de aktieve relaties worden uitgeoefend tussen de hemellichamen, de Aarde en haar samengestelde delen.
- Het manifesteert zich in het bijzonder in het menselijk lichaam met eigenschappen analoog aan de magneet; er

- zijn polen, verschillend en tegenovergesteld, welke in verbinding kunnen worden gebracht, veranderd, vernietigd en versterkt. Het fenomeen van inclinatie is tevens waar te nemen (hoek tussen het baanvlak van een hemellichaam en de jaarlijkse zonnebaan aan de hemel, hoek van een vrijhangende magneetnaald met een horizontaal vlak)
- Deze eigenschap van het dierlijk lichaam die zijn gevoeligheid ontleend aan de invloed van de hemellichamen en aan de wisselwerking van de lichamen in de omgeving ervan noemde ik prompt, naar de overeenkomst met de magneet, dierlijk magnetisme.
 - Het treedt op van een afstand zonder de bemiddeling van een ander lichaam.
 - Overeenkomstig aan licht wordt het versterkt en gereflecteerd door een spiegel
 - Het wordt in verbinding gebracht, verspreid en versterkt door de stem.

Hell experimenteerde met plaatstaal en magneten en leende deze uit aan Mesmer voor zijn geneeskundige werk. Hij ontdekte dat de magneten bijzonder effectief waren in het genezen van bepaalde patiënten. Dit berichtte hij aan Hell, die daarna publikaties uitbracht waarin hij deze vinding beschreef. Dit tot ongenoegen van Mesmer, die vond dat een astronoom geen recht had om zich in te laten in medische zaken. Hoewel hij begon met genezing door de patiënt in kontakt te brengen met magneten, bleek later dat dit kontakt niet nodig was om het zelfde effect te sorteren en tenslotte bleek dat ook andere objecten het zelfde effect produceerde, mits geladen met wat hij betitelde een magnetische fluïde. Overbrenging van dit fluïde, concludeerde hij, kan geschieden door aanraking.

De publieke aandacht werd getrokken doordat Hell, tevergeefs, de prioriteit probeerde op te eisen van de ontdekking. Het eerste omvangrijke werk over magnetisme werd overigens al in 1643 geschreven door de natuur- en geloofswetenschapper Athanasius Kircher, onderzoeker en lid van de orde der Jezuïeten. Waarschijnlijk kwam Mesmer tijdens zijn opleiding aan het Jezuïetencollege in Dillingen al in aanraking met zijn werk. In zijn latere werk beschrijft Kircher veel facetten van het magnetisme, zoals de natuur en eigenschappen, praktisch gebruik voor de techniek, een beschrijving van magnetisme als elementaire natuurkracht, de magnetische kracht van de Aarde, overige hemellichamen en hun samenhang. Verder noemt hij al onderwerpen als dierlijk magnetisme, het magnetisme in het gebied van de medicijnen, magnetisme in de muziek (waarbij een ontwerp voor een latere vinding, het glasharmonium) en het magnetisme der liefde, waarbij hij God als de grote universele magneet verheerlijkt.

Mesmer past inmiddels zijn vinding toe als arts, waarbij hij ongewild vergeleken werd met de duivelsuitdrijver Johann Josef Gassner, die duizenden mensen trok met zijn methode van handoplegging uit naam van Jesus Christus, en de sceptici aantrok. Gassner zag ziekte als het gevolg van zonde en de strijd tussen Jesus en Satan wat genezen kon worden door middel van handoplegging. Mesmer zag ziekte als gevolg van disharmonie van positieve en negatieve polen in het lichaam, hetgeen genezen kon worden door de goddelijke natuurkracht van het magnetisme, en zag zichzelf als priester

der natuur zonder onderscheid van klassen. Als de politiek de praktijken van Gassner verbiedt, geniet Mesmer de bescherming van een invloedrijke kardinaal. Hij wordt door de akademie van München gevraagd zijn geneeswijze uit te leggen en de methode van Gassner te verklaren. Hij weet ze te overtuigen van Gassner's bedrog, waardoor diens exorcistische voorstellingen verboden worden.

In 1778 komt het echter tot een regelrechte politieke rel als hij er niet in slaagt een blinde klavecijniste te genezen. Mesmer's methode bestond uit het magnetiseren van polen in het lichaam. Deze behandeling veroorzaakte bij de patiënt een psychische crisis die gepaard ging met hevige schokken en schudden van het lichaam en het gevoel van onmacht bij de patiënt. Hierdoor werd het lichaam weer in harmonie gebracht met de kracht van de natuur. Het blinde meisje was een beschermeling van de keizerin en ondanks alle medische hulp bleef zij, Maria Theresia Paradies, blind. Mesmer slaagde er ten dele in haar te genezen, onder zijn invloed zag ze vage contouren en reageerde daar ook op. Volledige genezing bleef echter uit, het verschijnsel deed zich alleen voor met Mesmer in de buurt (een kwestie van hypnose). Het falen had tot gevolg dat de publieke opinie zich nu ook tegen Mesmer richtte, en het geldbedrag bedoeld voor de genezing werd door de keizerin ingetrokken.

Mesmer besluit hierop naar Parijs te trekken, waar hij een praktijk in zijn geneeswijze start en tevens een besloten orde opricht, de "ordre de l'harmonie", waar hij zijn theorie en praktijk voor ingewijden uiteenzet. Het huis van Mesmer werd door tijdgenoten betiteld als een aan God gewijde Tempel. Op de grond lagen zware tapijten en aan de muren hingen geluiddempende wandtapijten met astrologische voorstellingen. De verlichting in de behandelingsruimten bestond uit kaarslicht opgesteld achter gekleurd papier, gereflecteerd door spiegels. Hier stond het befaamde "baquet" opgesteld, een circelvormige ton gevuld met glassplinters, stenen, ijzeren vulsels, en flessen die in water dreven. Dit geheel was afgedekt met een dekfel waardoor ijzeren staven staken. Deze gebogen staven konden door middel van draden met het lichaam van de patiënten in contact worden gebracht. De magnetische tegenpool die het baquet vormde aktiveerde de polen in het lichaam van de patiënt. Deze polen werden door Mesmer's ingewijden opgespoord. De patiënt werd tussen de knien genomen en zachtjes betast op zoek naar de veronderstelde magnetische polen. De bediener van het baquet liep rond met een ijzeren draad in zijn handen waarmee hij de patiënten aanraakte en elektrische schokjes toediende. Gedurende deze behandeling bespeelde Mesmer zelf het glasharmonium, een wonderbaarlijk instrument, waarover later meer. Tesaamen met de "magnetische" klanken uit dit instrument klonk het geschreeuw van de patiënten, en werden stemmen uit de dood gehoord. Naar het eind van de opgroepen crisis begonnen de patiënten te schokken en te schudden, kregen epileptische aanvallen of begonnen soms te slaapwandelen. Na de crisis werd de patiënt afgevoerd naar de "chambre des crises", waar Mesmer hen opwachte gekleed in een paars-lila opperkleed, alwaar hij met zijn tintelende handen en zijn doordringende blik behandelde. Hiertoe gebruikte hij magneten in de vorm van organen. Zo genas hij

een vrouw van sexuele stagnatie door een hartvormige magneet boven het hart van haar naakte lichaam te hangen. Bij het zachtjes aanraken van haar tepel voelde de vrouw een warme stekende pijn. De magneet werd verder haar lichaam afgevoerd naar haar kruis, waarna ze begon te schudden en een crisis kreeg. Mesmer "trok" de pijn verder omlaag om via de tenen het lichaam te verlaten, waarna de vrouw zich beter voelde.

Van belang waren ook zijn kontakten met het Franse hof en de hoogadel. Zo maakte La Fayette, die zich na zijn bemoeienissen met de Amerikaanse onafhankelijksoorlog in Parijs ophield, deel uit van de ordre de l'harmonie en werd ingewijd in de theorie en praktijk van het dierlijk magnetisme. Op 14 mei 1784 bericht hij per brief aan George Washington, de eerste president van de net onafhankelijke Verenigde Staten, over Mesmer en het dierlijke magnetisme, wat hij het belangrijkste nieuws in de politieke gebeurtenissen van Europa noemde. Als La Fayette in het zelfde jaar op uitnodiging van Washington naar Amerika terugkeert, is hij vastbesloten zijn verblijf daar te benutten en voor Mesmer's filosofie en geneeswijze te prediken. Al tijdens de bootreis naar Amerika kreeg hij de mogelijkheid om zijn vervorven kennis praktisch toe te passen. Een matroos viel van de ra naar beneden en bleef dood op het dek liggen. La Fayette slaagde er echter in de "dode" weer tot leven te brengen door toepassing van zijn Mesmeristische methoden. Dit versterkte zijn gevoel om als profeet voor Mesmer in Amerika op te treden. Zo hield hij een twee uur lange lezing over Mesmer en het Mesmerisme voor de American Philosophical Society, de oudste Amerikaanse akademie waar hij zelf lid van was. Vanuit Philadelphia reist La Fayette naar zijn vriend George Washington, die hij een persoonlijke brief van Mesmer overhandigt en met warme bewoordingen Mesmer's leer uiteenzet. Naar aanleiding van dit onderhoud stuurt Washington Mesmer een persoonlijke brief terug met lofbetuigingen, waarin hij de ontdekking van de kracht van het magnetisme een gezegende daad voor de mensheid noemt, hetgeen Mesmer's aanzien in Parijs behoorlijk versterkte. Ook na het bezoek aan Washington gaat La Fayette door als voorvechter van de theorie en praktijk van het dierlijk magnetisme op Amerikaanse bodem. Tijdens een bezoek aan een sekte, de Shakers, welke in die tijd het meest in de openbaarheid traden, bemerkte hij een overeenkomst tussen het dierlijk magnetisme en de gebruiken van de sekte. De shakers bediende zich, evenals de al eerder genoemde exorcist Gassner, met de methode van handoplegging uit naam van Jesus Christus, waarbij verschijnselen als verkramping optraden. Deze verkramping noemde de sekte zelf het werk van de Heilige Geest. La Fayette bezocht en observeerde deze sekte nauwlettend. Nog een ander fenomeen bereikt zijn opmerkzaamheid. In september 1784 had La Fayette de mogelijkheid een indianen bijeenkomst bij te wonen, waarbij hij zelf deelnam aan een nachtelijke dans ter ere van de gasten. Hij zag dat de kracht die door de schuddende bewegingen van de Shakers en de dansbewegingen van de indianen te weeg werden gebracht een overeenkomst getuigde met het dierlijk magnetisme.

Eind 1784 gaf de Franse regering opdracht aan de Faculté de Médecine en de Société Royale de Médecine het dierlijk magnetisme te onderzoeken. Hiertoe werden twee commissies in

het Leven geroepen, waarin ondermeer dr. Guillotin (de uitvinder van de guillotine). De uitspraak van de commissies luidde dat er geen bewijs werd gevonden voor de aanwezigheid van een magnetische fluïde, en dat de genezingen werden veroorzaakt door verbeelding. Dit oordeel, en het uitblijven van de genezing van Maria Theresia Paradies waren er de oorzaak van dat zijn praktijk ineens stortte. Ook het moraal in die tijd staat toe, overal duiken spotprenten op en worden komedies op zijn werk opgevoerd. Als hij door gevolg van de Franse revolutie zijn gehele vermogen verliest, besluit hij naar Wenen te trekken. Hier wordt hij als Jacobijn gezien (aanhanger van de revolutie) en belandt hij in het gevang. Wanneer blijkt dat hij geen criminaliteiten had gepleegd wordt hij als ongewenst aanhanger van de revolutie het land uit gezet, en keert hij terug naar zijn geboortestreek. Hij blijft tot aan zijn dood in 1815 wonen in het Duitse plaatsje Meersburg, waar hij een bescheiden praktijk als arts had. In de vergetelheid geraakt en eenzaam (zijn vrouw en zijn vriend Mozart zijn dan inmiddels overleden) gaat hij door met het communiceren met de natuur. Thuis wijdde hij zich aan het bespelen van zijn glasharmonium en zijn interesse in occultisme, en ontwikkelde de veronderstelling dat dierlijk magnetisme ook een uitstraling van de mens zou kunnen zijn, bestuurd door wilskracht. Tijdens een uitstapje naar een eilandje in de Bodensee (een meer nabij Meersburg) waar een vogelliefhebber er zijn kanaries hield, blijft een kanarie hem neergestreken op zijn hand volgen naar huis. Het beestje kon door aanraking van Mesmer's vinger in een diepe trance worden gebracht en weer worden gewekt. Het huisgenootje wekte hem iedere ochtend met een liedje en deed vervolgens suikerklontjes in zijn koffie. Op zijn sterfbed bespeelde een kennis voor het laatst zijn glasharmonium.

Het Mesmerisme stierf echter niet, het gaf de grondslag aan twee gedachtenstromingen:

- De psychologische denkwijze die veronderstelde dat het Mesmerisme was toe te schrijven aan psychologische factoren, magnetisch of verwant aan magnetisme, die het menselijk lichaam beïnvloeden;
- De psychologische denkwijze die verdedigde dat het aan geestelijke factoren was toe te schrijven.

De eerst genoemde stroming is nu praktisch uitgestorven. Hiertoe behoorde metallotherapie en magnetotherapie. Dr. Elisha Perkins (USA 1741-1799) ontdekte in 1795 het effect van metaal op spieren en zenuwen. Als een zenuw door metaal werd aangeraakt trok de zenuw samen. Hij probeerde verschillende soorten metaal uit en ook combinaties van metaal om aandoeningen te verzachten. Uiteindelijk ontwikkelde hij zijn "tractors", bestaande uit twee metalen staven die stevig op elkaar gebonden waren. Het ene uiteinde was cirkelvormig, en het andere uiteinde plat. Hiermee werd de pijn vanuit de aandoening weggetrokken naar het uiteinde van het lichaam. Het medische genootschap van Connecticut, waar hij lid van was, stond er sceptisch tegenover en na zijn patent aanvraag moest hij afstand doen van zijn lidmaatschap. Het geloof dat magneten het lichaam beïnvloeden werd door verschillende natuurkundigen aangehangen. J. Charcot (Fr. 1825-1893, tevens arts/neuroloog) ontdekte dat het Mesmeristische fenomeen te produceren was zonder behulp van

ABRAHADABRA

CONSIDÉRATIONS

SUR
LE MAGNÉTISME ANIMAL,

OU

SUR LA THÉORIE DU MONDE
ET DES ÊTRES ORGANISÉS,

D'après les Principes de M. MESMER.

Par M. BERGASSE.

Avec des pensées sur le Mouvement, par M. le
Marquis de Chateaux, de l'Académie Française.

*Æquissimo animo ad honestum consilium, per mediam infamiam,
tendam; nemo mihi videtur plus asstimare virtutem, nemo
illi esse magis devotus, quam qui boni viri famam perdidit,
ne conscientiam perderet.*

SENEC.....

A L A H A Y E.

1784.

- In derselben Stunde, da ich zu laßen gedachte . . . So
machten's alle - alle armen Seelen. - Così fan tutte . . .
povere anime tutte."

- Così fan tutte . . . povere anime tutte

r.b. illustratie voor Così
Fan Tutte
l.b. schutblad boekje uit-
gegeven in Den Haag
r.o. spotprent
l.o. het baquet en chambre
des crises (achtergrond)

magneten, hoewel volgens hem de natuurkundige aard niet bekend was. Hij wees erop dat het fenomeen overeenkomst had met hysteric. Een gemesmeriseerd persoon, evenals een hysterisch persoon, komt vaak in een staat van lethargie (zeer diepe slaap, zie AAAAA 4) of valt in een cataleptische trance (een toestand waarbij de spieren een abnormale verstijving vertonen en het lichaam een bepaalde stand of houding aanneemt) en zelfs slaapwandelen (somnambulisme) komt voor. Deze visie werd door latere onderzoekers afgewezen, aangezien deze symptomen de belangrijkste condities van de Mesmeristische staat vormen.

Hypnose.

In het jaar dat dierlijk magnetisme officieel werd afgewezen begon markies de Puységur, een discipel van Mesmer, met zijn geneeswijze. Hij maakte geen gebruik van het baquet, maar magnetiseerde een lindeboom, wond er een touw om, en nodigde zijn patiënten uit zichzelf aan de boom vast te binden. Een van hen, de 23 jarige Victor Race, viel in de handen van de Puységur in slaap en begon te praten. Hij beval hem wakker te worden en zichzelf los te maken, hetgeen Race deed zonder zijn ogen te openen. Bij het daadwerkelijk wakker worden kon hij zich er niets meer van herinneren. Het was de ontdekking van de magnetische slaap (somnambulisme). Markies de Puységur en de vroegere magnetiseurs schreven veel fenomenen toe aan de staat van "rapport", het effectieve fysieke contact tussen individuen, en hielden vast aan de theorie van een magnetische uitstraling. De patiënten konden het zien stralen als een heldere lichtstraal uit de bomen, uit de magnetiseur en uit andere objecten (in 1939 voor het eerst vastgelegd m.b.v. Kirlian fotografie, een methode om elektrische velden, of aura, rond een lichaam te fotograferen).

Tardy de Montravel ontdekte de verplaatsing van zintuigen. Hij liep in magnetische slaap door de stad met zijn ogen stevig gesloten en zag door zijn navel. Gevallen van helderziende aard als deze waren zeldzaam. Aanhangers van het magnetisme verklaarde het fenomeen als de invloed van het magnetische fluïde wat de invloeden van buitenaf waarnam. Helderziendheid en gedachtenlezen werden als transcendente gaven werden als zodanig afgewezen. Tardy de Montravel stond alleen in zijn veronderstelling van een zesde zintuig als verklaring.

Abbé Faria (1755-1819) was de eerste die brak met de fysieke ideeën over het Mesmerisme. Hij ontkende het bestaan van een magnetisch fluïdum en schreef het magnetisme toe aan de kracht van de verbeelding, hetgeen ook latere onderzoekers aannamen. Helderziendheid wordt dan herkend in de staat van "rapport".

Baron du Potet (1796-1881), een Frans occultist en aanhanger van het mesmerisme beïnvloedde met diens beweging van het spiritisme het denken in Engeland en verspreidde de leer van het Mesmerisme aldaar.

De Engelse professor John Elliotson (1791-1860) begon het toe te passen, waarna hij werd gedwongen ontslag te nemen bij het University College Hospital waar hij werkzaam was. In 1849 richt hij een Mesmeristisch ziekenhuis op. Hij geloofde in helderziendheid en frenologie (schedelleer), en probeerde dit te combineren met Mesmerisme. De freno-magneet als resultaat hiervan heeft slechts kort bestaan. De uiteindelijke evolutie van dierlijk magnetisme naar hypnose werd

veroorzaakt door de Schotse chirurg J. Briad (1795-1860). Hij bewees Abbé Faria's stelling dat alles afhing van de conditie van de zenuwen, en noemde de staat neurypnotisme, en kortte het later af met hypnose. Samen met Eliotson deed hij een aantal operaties waarbij de patiënt in hypnose was (chloroform bestond nog niet).

Suggestie.

De term suggestie werd geïntroduceerd door de arts A.A. Liebeault (1823-1904), die in 1864 de leider werd van wat men de school van Nancy noemde (psychologische stroming). In tegenstelling tot de school van Charcot waar men de fysieke theorie aanhing, was Liebeault er van overtuigd dat hypnose ten grondslag lag aan geestelijke factoren. Hij definieerde suggestie als het overbrengen van woorden of gestes van ideeën tot de geest van het individu. Van belang is dat ideeën worden overgebracht en geen fysieke krachten zoals er werd verondersteld. Hypnotische slaap werd als bewustzijnstoestand geaccepteerd, maar suggestie werd gezien als potentiële veroorzaker.

Auto-suggestie

Emile Coué (1857-1926) was een Franse apotheker die Liebeault in 1885 ontmoette en begon met de toepassing van hypnotische suggestie. Hij raakte er geleidelijk van overtuigd dat alle suggestie auto-suggestie was. Dit verklaarde, zo verdedigde hij, waarom verschillende personen en verschillende objecten variëren in hun vatbaarheid voor suggestie. Hij maakte aanspraak op het feit dat niet de wil van het individu onder hypnose verantwoordelijk is voor het te bereiken effect, maar zijn eigen verbeeldingskracht. Om de verbeeldingskracht te beïnvloeden gebruikte Coué papagaai achtige herhalingen.

De invloed van Mesmer strekt nog verder uit. De filosofen Carra en Schopenhauer werden door zijn bevindingen beïnvloed. Schopenhauer liet zich zelf door Mesmer magnetiseren en stak zijn lofbetuigingen niet onder stoelen en tafels. De schrijvers Dumas, Balzac, Flaubert en Poe lieten zich inspireren door het Mesmerisme en namen scènes op van hypnotiseurs in hun romans. Een fraai voorbeeld hiervan is het verhaal "De feiten inzake het geval van Mr. Valdemar", van Edgar Allan Poe, waarin een stervende wordt gehypnotiseerd. Wolfgang Amadeus Mozart, een goede vriend van Mesmer (de eerste opvoering van Bastien en Bastienne werd in zijn tuin gedaan), liet Mesmeristische scènes voorkomen in diens opera Così Fan Tutte. Bellini deed het zelfde in zijn opera De Slaapwandelaarster.

Ook in de geestelijke stromingen is Mesmer's invloed van gelding. Zowel Madam Blavaty's theosofische beweging als Mrs. Mary Baker-Eddy's Cristian science beweging ontleen belangrijke elementen van hun leer uit het Mesmerisme. Ook de orgone theorie van Wilhelm Reich is verwant aan het Mesmerisme. (orgone was volgens hem een vitale levenskracht, oorspronkelijk afkomstig van de zon, uitgestraald door alle brandende hemellichamen en zou in zwevende toestand aanwezig zijn in lucht, water en alle organische materialen).

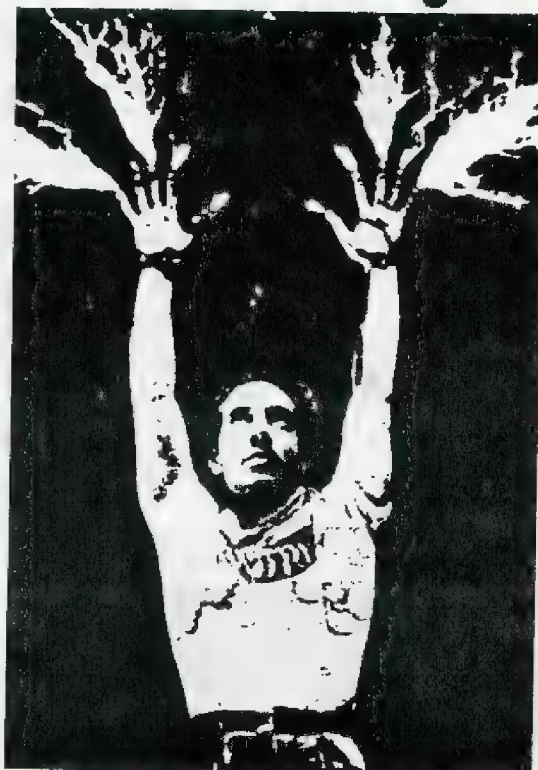
Het glasharmonium.

Benjamin Franklin, ontdekker en uitvinder op het gebied van de electriciteit, hield zich eind 1700 op in Parijs. Zijn belangrijkste ontdekkingen heeft hij dan al achter zich. Tussen hem en Mesmer zijn een aantal overeenkomsten te trekken. Bijde waren gefacineerd door het fenomeen van de pas ontdekte natuurkracht electriciteit, bijde trachtte de genezing van mensen te beheersen en bijde komen met hun onderzoek in aanraking met muziek en stuiten onafhankelijk van elkaar op een destijds nieuw instrument, het glasharmonium. Dit instrument werd ontwikkeld door Athanasius Kircher, in samenhang met het veronderstelde muzikale magnetisme. Kircher verklaarde dat de geluidstrillingen die de tonen van het instrument voortbracht van magnetische aard waren. Hij demonstreerde de samenhang die tussen magnetische stroming, geluidsgolven en watergolven zou bestaan door met een natte vinger over de rand van een met water gevuld glas te draaien, waardoor er een klank uit het glas wordt geproduceerd. Voor zijn harmonium gebruikte hij drinkglazen. Hoe meer water er in het glas zit, des te lager de klankweergave is, en andersom. Franklin was niet tevreden over de constructie van het instrument. Hij liet 37 glazen zonder voet van verschillende diameter gieten, doorboorde het midden van de bodem en verbond de glazen aan elkaar met een metalen as door het gat, overeenkomstig met de opeenvolging van de toon. De metalen as kon met behulp van een voetaangedreven vliegwiel en overbrengingsriemen in beweging worden gebracht. Een Engelse kunstenares, Marianne Davis, familielid van Franklin, gaf concerten op dit instrument, ondermeer voor het keizerlijk hof van Wenen. Mesmer bespeelde zelf een model van Kircher, er is sprake dat Mozart er eveneens op speelde, begeleid door Mesmer op piano. Mozart leverde wel composities voor het glasharmonium, net zoals componisten als Bach, Beethoven en Tomaschek. Het initiatief voor de uitvinding van het glasharmonium van Franklin lag ten grondslag bij Richard Pockeridge (1690-1759), die het instrument "musical glasses" noemde en gebruikte ten aanvulling voor een zanger en er ook voor componeerde. Hoe het heeft geklonken kun je gemakkelijk zelf uitproberen door een aantal glazen (liefst kristallen cognacglazen) met water te vullen en er met een natte vinger over de rand mee te draaien totdat er een klank uit komt. Met een stemapparaat kun je ze stemmen en mocht je in bezit zijn van een echomachine, microfoons en een versterker dan klinkt het al gauw waanzinnig.

Bronnen / verder lezen:

Franz Anton Mesmer und die philosophischen Grundlagen des
"animalischen Magnetismus" - Ernst Benz
The therapeutic revolution, from Mesmer to Freud -
Chertok / de Saussure
A history of magic, witchcraft & occultism - W.B. Crow
The unconscious before Freud - L.L. Whyte
N.R.C. 22/12/1984
Encyclopedia of occultism and parapsychology - diversen

ABRAHADABRA

EROS
&
PSYCHE

1. ONDERZOEK NAAR DE EROTISCHE PSYCHE

Erotica, besta jij in deze wereld van macht ?
 Wetten van lust gegraveerd in ons vlees.
 Welk spel van licht, zacht of hard ?
 Wat ik liefheb is de schoonheid van contradicties.
 Alle geschiedenis is de geschiedenis van het menselijk lichaam.
 Autobiografie van verlangen.
 We zingen het lichaam chaos.
 Sex zonder liefhebben.
 Hoeveel liefde ?
 We bewegen ons voort voorbij spraak.
 Intentie van het oog.
 Wie kijkt ? Met welke wreedheid ?
 Deze cultuur z'n verachting voor het lichaam.
 Wiens huid en met welke aanraking ?
 Op welke afstand van het hart ?
 Drempels van geslachten.
 Biologische slavernij.
 De onbuigzaamheid van rollen die we breken.
 Een alternatief voor gecensureerd genot.
 en het handelsmerk van lust.
 Bepaalde handelingen, anatomie fetisj.
 Het recht op fantaseren.
 Vuren in de geest.
 Buitenkanten van hitte.
 Wanneer wordt het pornografie ?
 Verlangen onvervuld.
 Zwart schaap in de zwarte theoretische nacht.
 In de geopenbaarde geschiedenis van het taboe.
 Mijn lichaam publiek gemaakt.
 Nauwkeurig omschreven beelden.
 Rijk aan het sensuele gek geworden.
 Subversieve bloed talen.
 Rauw en zacht - romantici in een wereld van sceptici.
 Mijn veelsoortige geliefden.
 Voorbij de jaloezie van de angst.
 Het gezicht van mijn hart.
 Erotische vriendschappen: Uitgestrekt, sensueel omhelsd.
 Ik proef het sperma van de lippen van mijn geliefde.
 De erotische nacht zal altijd bij ons zijn.
 Het apparaat van bloed zonder slaven.
 Het geweld van geld.
 De ontorende engel.
 Uitroeiende sturende blik.
 Voyeurs overeind.
 Ik ontvang de uitdaging van het liefhebben
 in een cultuur van de dood.

ABRAHADABRA

De worsteling voor tederheid -
 Kan het getoond worden ?
 Elke handeling van intelligentie brandt.
 De naaktheid van de geliefde van iemand anders.
 Is alle genot sexueel ?
 De geur van herinnering.
 De vervoering van de geliefde.
 De angst voor kwetsbaarheid.
 Hoe zie jij het evenwicht tussen machten ?
 Onze androgynse utopische droom.
 Revolutionaire extase.
 Wij het schijnt kunnen onszelf bezitten in verbeelding.
 Objecten van verlangen.
 Helder en obscuur.
 Ik ben in verrukking gebracht.
 Ik voel de hitte van de kamer.
 Dit is de huid van dromen.

2. ONDERVRAGING (VAN TRANCE NAAR TRANS/FORMATIE)

Heb je ooit dromen gepleegd tegen de staat ?
 Bezit je blauwdrukken van opstandigheid ?
 Wat zijn de limieten voor het bloeien van je woede ?
 Steun je brutaliteit in verre landschappen ?
 Sla je een ander van je eigen sexe ?
 Is je onbewustzijn gekoloniseerd ?
 Koester je verachting voor het ministerie van de angst ?
 Van waar verkrijg je de betekenissen van het ondersteunen
 van je ongehoorzaamheid ?

Spreek je subversieve bloed talen ?

LEVEN IS BRANDEN

Beoefen je hekserij, alchemie, of wat voor afwijkende
 vorm van sex magie dan ook ?

LIEFDE IS DE WET / LIEFDE ONDER WIL

Kan je de weefsels van de intimiteit onderscheiden ?

IK HEB NOOIT MIJN MOEDER'S MELK GEPROEFT

Respecteer je de in het vlees gegraveerde wetten ?

HET POLITIEKE LEVEN VAN MENSELIJKE GENTALIËN

Kan je sexuele propaganda herkennen ?

DE PORNOGRAFIE VAN DE AFSTAND

Waar was je de nacht toen ze de tongen van het anders-
 gezinde executeerden ?

WRAAK IN VERBODEN ZONES

Lijd je aan geheugenverlies van de geschiedenis ?

HERINNER, EN ALS DAT MISLUKT, VIND UIT

Ben je misleid door het systeem van valse tolerantie ?

GEEN BEELDEN VAN GODEN IN DE SUPERMARKT

Aanbid je macht of genot ?

OM TE BESCHIKKEN OVER DE ZWERP !

Kan je je eigen wonden helen ?

VRIJHEID IS EEN PSYCHO - KINETISCHE VAARDIGHEID

Houd je de scheiding tussen de geslachten in stand ?

HET ARCHETYPE VAN DE HERMAFRODIEET

Heb je gedanst met het beest van de transformatie ?

DE EROTISCHE NACHT ZAL ALTIJD BIJ ONS ZIJN

Beschrijf jezelf...Wat zijn je bedoelingen ?

EROTISCHE KRIJGERS

EROTISCHE PSYCHE

EROS & PSYCHE

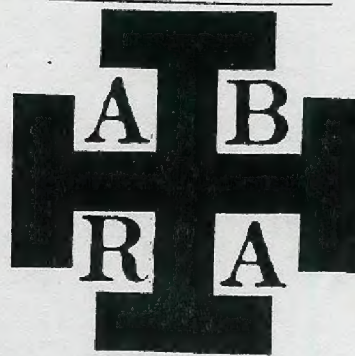
Vertaald door A.Ha.

ABRAHADABRA

ABRAHADABRA

AbrAhAdAbra postorderlijst

- AAAAA 1-Interviews met Psychic TV en Coil; Poëzie van Frater Chronos; Taal & Symboliek 1; Burroughs en de Cut Up techniek;AAAAA418.
- AAAAA 2-Het Beest (biografie van Aleister Crowley); Faeries 1; Introductie tot Kenneth Anger; Interview met Boyd Rice (NON); Het schrijven van Geschiedenis; Taal & Symboliek 2; Poëzie van Frater*326*.
- AAAAA 3-Colin Wilson en het Phenomenologisch Existentialisme; Faeries 2; Poëzie Chronos*326*; De baarmoeder van Ed Maenhout; Introductie tot Luis Búndel; The Anti Group foundation; Taal & Symboliek 3.
- AAAAA 4-Psychopervers (synthese van de AAAAA filosofie en de denkbeelden van Freud); Perversiteit (sex, mode, liefde en ...); Extase & Bewustzijn; SHIT! (een strontliefhebber aan het woord); Gilles de Rais (biografie van deze edelman, magiër en kindermoordenaar).
- AAAAA 5-Laat je geest wegslippen (hersenfuncties, het ongerijmde en ontregelende tips); Een dagje ontregeling; Toeval (Koestler & Jung over synchroniteit); Qabalah 1; Een geval van Magie (Spa-re, Grant en verwickelingen rond de O.T.O.); Academie 23 (ontregeling bij de "leerlingen" van Burroughs;PTV, Coil en Current*93*.)
- DEI 1-De Eerste Instructies,de grondbeginselen van AbrAhAdAbra.
- LG -AbrAhAdAbra Lezersgenootschap: Lidmaatschap f10,- per jaar. Nieuwsbulletins, (toegang tot) speciale uitgaven, enz.
- HO -Verhaal, gedichten en tekeningen, behorende bij 'het Oordeel', een AAAAA ritueel gehouden op 23.I.86 e.v. te Amsterdam.

AAAAA 1 t/m 5 zijn f5,- per stuk. Aan postzegels bijsturen voor 1 exemplaar: f2,30. 2 exemplaren: f4,25. t/m 5 exemplaren: f5,25. Geldt tevens voor HO.
DEI 1 kost f2,50 + f1,60. Geheel in postzegels betalen a.u.b.

De bedragen in briefjes en postzegels (GWWN MUNTEN!) opsturen naar:

AbrAhAdAbra-P.O.BOX 13414-2501 EK-DEN HAAG-

